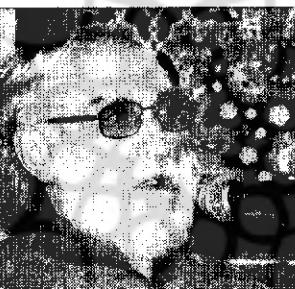

نقد و نظر

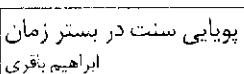
آسیب‌های اجتماعی در ایران
مسحطفی معین

فلسفه اخلاقی تربیت در عصر حاضر
محمد مجتبی شیخی

نواندیشی دینی و زن؛ تاملی در مبانی معرفتی
مجید مرادی

پویایی سنت در بستر زمان
ابراهیم بنقری

آسیب‌های اجتماعی در ایران؛

ضرورت نگوش علمی و تلاش ملی

مصطفی مین*

مقدمه

قرآن کریم با مفاهیم و تعبیر فراوانی چون "اتفاق"، "احسان" و "تعاون" در بی ایجاد و تقویت جامعه‌ای حساس نسبت به همه اعضا و به دور از آسیب‌های اجتماعی و اخلاقی است و بر همین اساس، هر مسلمانی را به اندیشه و اقدام و پیشی گرفتن از دیگران در این مسیر فرا می‌خواهد.

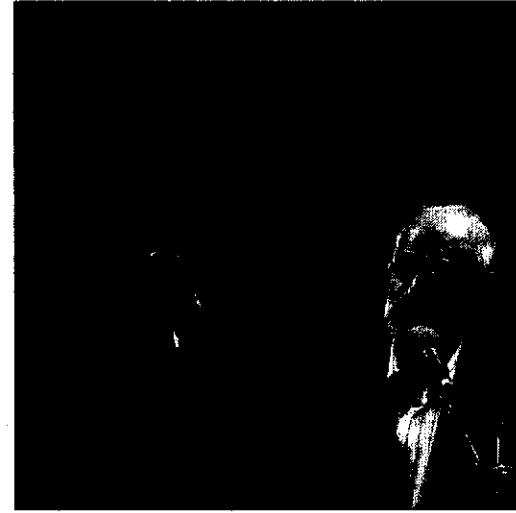
جامعه ایران، هم به آن سبب که جامعه‌ای جوان و در حال گذار است و هم به آن سبب که با تغییرات پرشتاب سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مواجه استه با نمونه‌های فراوانی از آسیب‌های اجتماعی روپرورست: از فقر و بیکاری، اعتیاد و قاچاق مواد مخدر، طلاق، فحشا، افسردگی، برخاشگری، سرقت و جنایت گرفته تا فساد اداری، سوءظن و بی‌اعتمادی، غلبه دروغ و تظاهر، تالمیدی نسبت به آینده فرار مفرزها و به طور خلاصه کاهش سرمایه اجتماعی.

در چنین شرایطی، شناخت آسیب‌های اجتماعی از منظر علمی و کمک به انجام اقدامات بنیادین و مستمر برای رفع آسیب‌ها، می‌تواند مصلحت کار خیر (عمل صالح) و موثر به شمار رود. در مسیر این تلاش، هم می‌توان فهم مشترک و همکاری‌های مؤثی میان اندیشمندان و محققان اجتماعی با کنشگران، چه در سطح جامعه و چه در سطح مسئولان و سیاستگذاران به وجود آورد و هم می‌توان یافته‌های علمی و پژوهشی حوزه‌های مختلف را در خدمت نهادهای مدنی و دولتی قرار داد تا بتوانند با کاهش تهدیدهای اجتماعی، جامعه را در مسیر سلامت اجتماعی و خدمت به توسعه و پیشرفت قرار دهند. در ایران، از زمان تاسیس موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران در سال ۱۳۳۷ تاکنون، پژوهش‌ها و کوشش‌های مختلفی انجام گرفته است. در سال‌های اخیر هم اینچنان‌های مختلف علمی و موسسات مردم‌نهاد و مدنی برای حمایت از آسیب دیدگان حوادث، بیماری‌ها و آسیب‌های اجتماعی پا گرفته‌اند، اما همچنان نیاز به انجام هر گونه کار خیر در مقیاس‌های کوچک و بزرگ و البته با رویکردی علمی و انسان‌دوستانه و توانایی بخش، احسان می‌شود.

در برنامه‌های توسعه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، آسیب‌های اجتماعی از زوایای مختلفی مطرح شده‌اند. نقطه عطف این توجه در برنامه سوم توسعه و در دولت‌اصلاحات دیده می‌شود که در آن فقر، بیکاری، تورم، اعتیاد، خودکشی، طلاق، جرائم و اختلالات روانی و نیز ضرورت تصویب قانون نظام جامع تائین اجتماعی، مورد تأکید واقع شده است. در برنامه چهارم توسعه، به مسائل و مشکلات اجتماعی توجه ویژه‌ای صورت گرفته و در موارد متعددی از جمله مواد ۹۷، ۱۱۰، ۹۸ و ۱۱۲ قانون، به آسیب‌های گوناگون اشاره شده و ضرورت تصویب "طرح جامع کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی" با توجه ویژه به پیشگیری از اعتیاد به مواد مخدر مورد تأکید قرار گرفته است. در این برنامه همچنین بر لزوم توجه به "سرمایه اجتماعی" با توجه به نقش که در کاهش آسیب‌ها دارد تأکید شده و دولت موظف گشته پس از ارزیابی و مطالمه هر دو سال یک بار گزارشی از وضعیت سرمایه اجتماعی ارائه کند، اما متناسبانه هنوز هیچ گزارش رسمی در این زمینه انتشار نیافرده است.

زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی

آسیب‌های اجتماعی، زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مختلفی دارند؛ نسل اول آسیب‌های اجتماعی به صورت موردنی رخداده همه‌گیر نبوده و بیشتر در ساخت جامعه سنتی شکل گرفته استه اما نسل دوم این آسیب‌ها که پس از دهه چهل و گذار جامعه ایرانی به تجدد خاص دوران پهلوی دوم شکل گرفته بیشتر به صورت زنجیره‌های دوگانه مثل سرقت - اعتیاد و باشوع بیشتر در میان مردان و در سطح محدود محلي بروز کرد. نسل سوم آسیب‌های اجتماعی ایران، محصول عوارض افزایش سریع جمعیت و بیویژه دوران جنگ و بحران‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ملی و حتی جهانی شدن است که صورتی بیچیده و چند زنجیره‌ای دارند و در میان مردان و زنان، کودکان و نوجوانان و در سطح ملی و فراتر از مرزهای ملی

امانی موسسه رحمان برای نیل به این اهدافه عبارتند از:

۱. توانمندسازی جامعه در برابر آسیب‌ها از طریق:

- انجام پژوهش‌های کاربردی؛
- کاربردی کردن نتایج پژوهش‌ها و ارتکاه راهکارهای اطلاع‌رسانی موفر برای افزایش آگاهی عمومی؛
- تبیین مسائل اجتماعی به منظور آموزش؛
- ارتقای ظرفیت‌های اجتماعی و ایجاد شبکه‌های مدنی.

۲. انجام اقدامات حمایتی و دفاع از حقوق آسیب‌دیدگان از طریق:

- شناسایی و پیغایی از راهکارهای قانونی؛
- برگزاری کارگاه‌ها و دوره‌های آموزش؛
- کمک به انجام فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و هنری؛

۳. تدوین و انتشار کتابه نشریات و لوحاتی فشرده را که در این شرح است:

- زمینه‌سازی، ترویج، حمایت؛
- علمی، محققانه و کارشناسانه؛
- پیشگیری و آینده‌نگری؛

۴. بومی سازی دستاوردها و تجربیات جهانی؛

- مشارکت‌جویی با اکیمه بر همیارهای مردمی، اولویت‌ها و برنامه‌های تصویب شده در هیات امنی موسسه رحمان نیز به شرح زیر است:

۵. بیکاری و اشتغال؛

۶. اوقات فراغت؛

۷. فقر و حاشیه‌نشینی؛

۸. مبارزه با اعتیاد؛

۹. سلامت روان.

* استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران و رئیس هیات امنی موسسه رحمان

موجب غفلت پیشتر از آسیب‌چنگیران نیز شده است.

راهبردهای راهکارهای موفر برای کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی؛ باید در سه سطح خرد

(متناوب با ویژگی‌های فردی آسیب‌دیدگان)،

سطح میانی (نهادهای اجتماعی مانند خوارمده

مدرسه‌های دستگاهها و نهادهای مستول و سازمان‌های

غیر دولتی) و در سطح کلان (سیاست‌های

فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی) موفر توجه واقع

شوند. در ملیوتی آسیب‌های اجتماعی، پیویزه باید

بر نقش حساس و تأثیرگذار نهادهای مردمی و

سازمان‌های غیردولتی (NGO) از نظر تعامل و

همکاری با دولت و توانمندسازی و تجهیز جامعه

و اقتدار آسیب‌پذیر تاکید کرد.

تاسیس موسسه رحمان

با توجه به این واقعیت‌ها، موسسه رحمان به همت

جمعی از دانشگاهیان، جامعه شناسان و

صاحب‌نظران مسائل اجتماعی و فرهنگی و

برنامه‌ریزی توسعه، با نگاه و رویکردی علمی در

سه زمینه کمک به "رشد" جامعه "حمایت" از

آسیب‌دیدگان و "آنیشه" در آسیب‌ها، به عنوان

یک موسسه نیکوکارانه و غیردولتی تأسیس شد.

هدف این موسسه بر اساس سند چشم‌انداز

ده ساله آن، عبارت است از:

۱. کمک به ارتقای اخلاق در جامعه

۲. شناسایی و رفع موانع پیش روی عزت نفس

و کرامت انسانی؛

۳. کمک به گسترش عدالت و سرمایه اجتماعی؛

۴. ایجاد و تقویت شبکه‌های اجتماعی؛

۵. کمک به تقویت وفاق و انسجام دینی و ملی؛

۶. کاهش آسیب‌ها و سالم‌سازی محیط اجتماعی؛

۷. مبارزه با فقر، تبعیض، خشونت و قانون‌گریزی؛

شیوع دارد. نمونه واقعی آن را می‌توان در

پدیده‌های پیچیده و به هم پیوسته فقر، اعتیاد،

فحشا، ایدز و... مشاهده کرد.

واقعیت‌ها و شاخص‌ها

ما در معرض مخاطرات و تهدیه‌های جدی در زمینه

آسیب‌های اجتماعی قرار دارد. مهم‌ترین آسیب

اجتماعی امروز ایران، بحران فرویری اخلاق و

اعتماد اجتماعی است. بر اساس طرح پیمایش ملی

ازیش‌ها و نگرش‌ها در محور احسان عدالت ۸۰/۶

درصد از مردم، پول و بارتری را برای احراق حق

ضروری دانسته‌اند و فقط ۸/۳ درصد از اجرای

مسئلی قانون اعتقاد داشته‌اند. در این پژوهش، سایر

شاخص‌ها از جمله آمید به آینده، قابل اعتماد بودن

و یا منصف بودن سایر افراد جامعه نیز در وضعیت

نامطلوبی قرار داشته‌اند. رواج و رسمیت باقتن دروغ

در منابع فردی و اجتماعی، سومندان، فردگرانی

و تضعیف بیان‌های اجتماع، نظاهر و ریا،

قانون‌گریزی، رابطه‌گرانی، عالم‌زدگی و عوام‌فریبی،

تعلق و گزلفه‌گویی، شعلزدگی و...، نشانگر بحران

اخلاقی و فقدان اعتماد در جامعه ماست.

چالش‌ها و راهبردها

سطح پایین آگاهی جامعه ضعف نهادهای عمومی

و ناکارآمدی ساختارها و سیاست‌های جاری،

از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی گسترش

آسیب‌های اجتماعی در ایران است. در چنین

شرایطی، غله نگرش سیلیس و اینتلولوژک و

کتمان و کوچک‌نمایی و یا مبالغه و بزرگ‌نمایی

آسیب‌ها از سوی مستولان و نهادهای مستول،

هر گونه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی را دچار

اختلال کرده و نگاه منفی نسبت به آسیب‌دیدگان،